

ONSDAG 17. juli 2019: Øs glæde – i bønner

1. Vær altid glade - Bed uden ophør
2. At bede er at øse sin nød
3. At bede hører sammen med at øse Guds hjælp
4. Nødvendigt at bede
5. Fadervor
6. Hvad øses i Fader vor
7. Formaning og opmuntring til bøn

1. Glæde ~ Bøn

Vær altid glade. Bed uden ophør! (1 Thess. 5,16–17).

Glæde for Guds ansigt

3 Mos 23,40 Den første dag skal I tage frugter af prægtige træer, palmegrene og grene af løvrige træer og af popler, og I skal **glæde jer for Herren jeres Guds ansigt** i syv dage.

2 Joh. 1:12 Skønt jeg har meget at skrive til jer, vil jeg ikke gøre det med papir og blæk, men jeg håber at komme og **tale med jer ansigt til ansigt, for at vor glæde kan være fuldkommen.**

Filipperbrevet 4,4-7 – Glæd jer i Herren

⁴ **Glæd jer** altid i Herren! Jeg siger atter: Glæd jer!

⁵ Lad jeres mildhed blive kendt af alle mennesker. Herren er nær.

⁶ Vær ikke bekymrede for noget, men bring i alle forhold jeres ønsker frem for Gud i **bøn og påkaldelse med tak.**

⁷ Og Guds fred, som overgår al forstand, vil bevare jeres hjerter og tanker i Kristus Jesus.

2. At bede er at øse sin nød til Gud

At bede er at øse alt vort eget over i Guds kar, og være stille, mens Gud fylder os med alt godt fra ham:

Øse sin nød

Salme 102:1 En bøn. Til brug for en hjælpeløs, når han føler afmagt og **udøser sin klage** for Herren.

² Herre, hør min bøn, lad mit råb om hjælp nå dig. ³ Skjul ikke dit ansigt for mig, når jeg er i nød. Vend dit øre mod mig, svar mig i hast, når jeg råber!

Vers 1-12: Udøser nøden og forklarer

Vers 13-15: Guds barmhjertighed – tiden er kommet

Vers 16-23: Genopbygger – viser sig – vender sig til – ser – Herrens navn forkyndes

Vers 24-28: Lammet livskraft

Vers 29: Håb

Salme 142:1 Maskil af David. En bøn. Dengang han var i hulen. ² Jeg råber højt til Herren, jeg beder Herren om nåde. ³ Jeg **udøser min klage** for ham, fortæller ham om min nød. ⁴ Når mit mod svigter, så kender du min sti. På vejen, hvor jeg går, sætter de fælder for mig

Vers 1-5: Udøser min klage for ham – håbløst

Vers 6-12: Beder stadig til Herren i hjælpeløshed

Vers 6bc

Klagesangene 2:19-20 ¹⁹ Stå op og klag om natten, når vagterne skifter, **udøs dit hjerte som vand for Herrens ansigt!** Løft dine hænder til ham i bøn for dine børns liv; de ligger afkræftede af sult på hvert gadehjørne. ²⁰ Se, Herre, og mærk dig, mod hvem du gør dette. Skal kvinder æde deres livsfrugt, de børn, de selv bragte til verden? Skal præst og profet dræbes i Herrens helligdom? ...

Klagesangene 3:21-26 ²¹ Men dette lægger jeg mig på sinde, derfor vil jeg vente: ²² Herrens troskab er ikke hørt op, hans barmhjertighed er ikke forbi, ²³ den er ny hver morgen; din trofasthed er stor. ²⁴ Jeg siger: Herren er min lod, derfor venter jeg på ham. ²⁵ Herren er god mod den, der håber på ham, mod det menneske, der søger ham. ²⁶ Det er godt at vente i tavshed på Herrens frelse.

3. At bede er at øse hjælpen fra Gud

“Den, som beder, får”

At bede – og at tage imod, det, man har bedt om, hører sammen.

Det giver ingen mening at bede, hvis man ikke ønsker at tage imod. - Det er jo ikke bøn.

Når vi beder, står vi klar til at tage imod fra ham, som øser til os.

Gudstjenesten = Bøn

Indgangsbøn ... hører sammen med det næste.

JESUS ER NÆR: IMMANUEL

Matt 1,23

Matt 18,20

Matt 28,20

Guds ord

1 Sam 3,9: "Tal, Herre, din tjener hører"

CORNELIUS i Cæsarea

Apostlenes Gerninger 10,9

⁹ Den næste dag, da de var undervejs og nærmede sig byen, gik Peter ved den sjette time op på taget **for at bede**.

Apostlenes Gerninger 10,29b-33:

Nu spørger jeg, hvorfor I har sendt bud efter mig.» ³⁰ Så sagde Cornelius: «For fire dage siden, netop nu i den niende time, **mens jeg bad** herhjemme, står der pludselig en mand i lysende klæder foran mig, ³¹ og han siger: Cornelius, **din bøn er blevet hørt og dine almisser husket af Gud**. ³² Send nu bud til Joppe og lad Simon med tilnavnet Peter hente; han bor i garveren Simons hus ved havet.

³³ Jeg sendte da straks bud til dig, og du har gjort en god gerning ved at komme. **Nu står vi så alle her for Guds ansigt for at høre alt, hvad Herren har pålagt dig.**»

KVINDEN i Samaria

Johannes 4,7: En samaritansk kvinde kom for at hente vand.

4,14: Den, der drikker af det vand, jeg vil give ham, skal aldrig i evighed tørste. Det vand, jeg vil give ham, skal i ham blive **en kilde, som vælder med vand til evigt liv.**"

4,15: Kvinden sagde til ham: "Herre, giv mig det vand, så jeg ikke skal tørste og gå herud og hente vand.

JESU SVAR:

Jesus: Hent din mand ... (v16)

Kvinden: Jeg ser du er en profet (v19)

Samtale: Messias Det er mig, som taler med dig (v26)

DANIEL

Daniel 6 ¹¹ Da Daniel fik at vide, at skrivelsen var udfærdiget, gik han hjem. I tagværelset havde han åbne vinduer, der vendte mod Jerusalem, og tre gange om dagen knælede han og bad til sin Gud og takkede ham; sådan havde han altid gjort. ¹² Nu kom disse mænd farende ind og fandt Daniel, mens han bad til sin Gud og påkaldte ham. (Dan. 6:11-12 D92)

4. Nødvendigt at bede

Fra Den store Katekismus: Efter at vi har hørt, hvad vi skal gøre og tro (deri består det bedste og saligste liv) følger bønner.

Da det er sådan fat med os,

- at intet menneske fuldt ud kan holde De ti Bud, selv om han er begyndt at tro
- og da Djævelen med hele sin magt sammen med verden og vort kød sætter sig til modværge

er intet mere nødvendigt, end at man hele tiden tuder Gud ørerne fulde og råber og beder om, at han vil give, bevare og forøge troen og opfyldelsen af De ti Bud og fjerne alt det, der står i vejen og hindrer os i det.

For at vi skal vide, hvad vi skal bede om, og hvordan vi skal gøre det, har vor HERRE Kristus selv lært os både måden og ordene, som vi skal se.

5. FADERVOR

Jesus gav sine disciple en særlig bøn. -

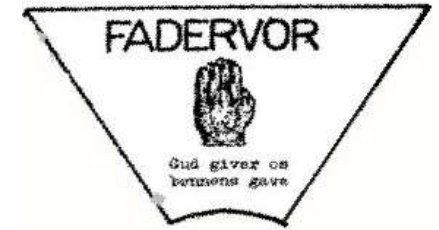
- **Jesus lærer os her**, at Gud er vor kære far, at han elsker sine kære børn, og at han elsker at høre vore bønner.
 - 1) Vi skal bede om, at hans navn er helligt hos os – ved at vi tror ret og lever ret
 - 2) beder missions-bøn. at hans rige må komme til alle – også til os.
 - 3) Vi beder om, at hans vilje må ske. Det vil den! Men særligt hos os.
 - 4) Vi beder om "Dagligt Brød" — alt, hvad vi behøver til legeme og liv for os og alle
 - 5) Vi beder om, at vore synder må blive tilgivet, og om, at vi som tilgivne mennesker må tilgive andre.
 - 6) Vi beder om at blive befriet fra fristelser
 - 7) og fra djævelen og alt ondt.
- Og Jesus siger til os, at vi må slutte bøn. med et hjerteligt "AMEN", som betyder: "Ja, sådan er det". Og med Lovsang: FOR DIT ER RIGET, MAGTEN og ÆREN i EVIGHED. Jeg tror det. Jeg ved, at Gud Fader elsker mig. GLÆDE!

6. Hvad ønses der i Fadervor?

HVAD ØSER VI fra os til GUD? Og hvad ØSER Gud fra sig til os i bønner?

- 1) Helliget blive dit navn
- 2) Komme dit rige
- 3) Ske din vilje
- 4) Giv os i dag vort daglige brød
- 5) Forlad os vor skyld, som vi også forlader vore skyldnere
- 6) Led os ikke ind i fristelse
- 7) Men fri os fra det onde

7. Formaning og opmuntring til bøn

1. Lydigheden mod Gud

Af hensyn til Guds bud er vi pligtige til at bede. Jvf. det andet bud. "Du må ikke misbruge Guds navn!" Her forlanges, at man skal prise Guds hellige navn og anråbe ham eller bede til ham i al nød. Anråbe og bede er nemlig det samme. Det er altså et strengt og alvorligt bud, lige så meget som alle de andre, ikke at have andre guder, ikke slå ihjel, ikke stjæle osv. Ingen må tænke, at det er lige meget, om jeg beder.

Vi lader os nemlig ikke hindre og afskrække af sådanne tanker: "Jeg er ikke hellig eller værdig nok; hvis jeg var from og hellig som Peter eller Paulus, ville jeg bede." ... "For på budet, som alle hellige bygger deres bøn på, bygger jeg også min, og desuden beder jeg om netop det, som de altid beder og har bedt om."

2. Guds løfte om bønhevelse

For det andet skal det des mere drive og lokke os, at Gud har føjet et løfte til og forsikret, at hvad vi beder om, skal være sikkert og vist, som han siger i Salme 50,15: "Og kald på mig på nødens dag; og jeg vil udfri dig, og du skal ære mig," og Mattæus-Evangeliet kapitel 7,7-8 siger Kristus: "Bed, så skal der gives jer osv. For enhver, som beder, han får." Dette burde virkelig vække og opflamme vort hjerte med lyst og kærlighed til bøn, da han med sit ord bevidner, at han har hjerteligt velbehag i vor bøn, og at han bestemt vil bønhevelse og opfylde den, for at vi ikke skal foragte det, tage det let og bede uden vished. Det kan du holde ham fast på og sige: "Her kommer jeg, kære Fader, og beder, ikke ud fra egen beslutning, eller fordi jeg er værdig til det, men på grund af dit bud og løfte, som ikke kan svigte mig eller lyve." Den, der ikke tror dette løfte, skal derimod vide, at han vækker Guds vrede som en, der vanærer ham og gør ham til løgner.

3. Gud kommer os i forkøbet ved at lægge os ordene i munden

Derudover skal det også lokke og drage os, at Gud foruden bud og løfte kommer os i forkøbet ved at lægge ordene i munden på os, som vi skal bede, og lære os måden at bede på. Vi ser deraf, hvor hjerteligt han tager sig af vor nød, og bør aldrig tvivle om, at en sådan bøn er ham velbehagelig og vil blive hørt.

Det giver denne bøn store fortrin i forhold til alle andre bønner, som vi selv kan finde på. For i forbindelse med dem ville samvittigheden altid være i tvivl og sige: "Jeg har bedt, men hvem ved, om det behager Gud, eller om jeg har bedt på den rigtige måde?" Derfor findes der her på jorden ingen ædlere bøn, da denne har det gode vidnesbyrd, at Gud hjertelig gerne hører den. Det skal vi ikke bytte med alverdens gods.

4. Vor egen nød

Derfor er det også foreskrevet, at vi skal se og betænke den nød, som skal drive og tvinge os til at bede uafbrudt. For den, der vil bede, må fremføre og nævne noget, han trænger til. Ellers er det ingen bøn. Derfor er det med god grund, vi har forkastet munkes og præsters bøn. ... De har ikke villet modtage noget af ham, men kun ønsket at give ham. Men hvis en bøn skal være ret, må det være alvor, at vi føler nød som noget, der trykker os og tvinger os til at råbe og skribe. Når det er sådan, bliver bønnen af sig selv, som den skal være, og man behøver ikke at lære, hvordan man skal forberede sig eller skabe andagt.

Men den nød, som skal ligge os på sinde, både for vor egen og for vor næstes skyld, vil du finde nok af i Fadervor, som derfor også skal hjælpe os til at huske, betragte og lægge vægt på vor nød, så at vi ikke bliver dovne til at bede. Der er nemlig rigeligt, som vi alle savner. Fejlen er blot, at vi ikke føler eller ser det. Derfor vil Gud også have, at du skal klage din nød og bringe den til udtryk, ikke fordi han ikke kender den, men for at du skal opflamme dit hjerte til at bede desto mere og stærkere og kun sprede kappen vidt ud for at kunne modtage meget.